

سر مقاله

پارادوکس‌های دیپلماسی ترامپ

ادامه از صفحه یک
او همزمان که برای برقراری صلح تلاش می‌کند، هر از گاهی با حملات تند و تهدیدآمیز خود، فضا را متشنج‌تر می‌کند.

چنین برخوردهایی می‌تواند باعث سردرگمی کشورهای دیگر و حتی هم‌پیمانان نزدیک ایالات متحده شود.

در دنیای دیپلماسی، هیچ چیز پیچیده‌تر از حفظ توازن میان گفت‌وگو و تهدید نیست. ترامپ همواره سعی کرده از هر دو مسیر به یک اندازه استفاده کند؛ از یک طرف تهدید به جنگ و از طرف دیگر دعوت به گفتگو. این رویکرد، که به نوعی تلاش برای موازنه قوا به حساب می‌آید، در عمل نه تنها باعث موفقیت‌های ملموس نمی‌شود، بلکه بیشتر به ایجاد بی‌اعتمادی در میان کشورها منجر می‌شود. در حالی که باید به گفت‌وگوها و حل‌وفصل مسائل از طریق مذاکره توجه بیشتری داشت، رویکرد ترامپ به‌گونه‌ای است که فضای روابط بین‌الملل را پیچیده‌تر و در بسیاری مواقع حتی بی‌اعتمادتر می‌کند.

برای کشورهای دیگر، به‌ویژه ایران، سخنان ترامپ به‌گونه‌ای است که نشان‌دهنده تزلزل در سیاست‌های آمریکا است. از یک طرف او اعلام می‌کند که آماده است به ایران دست دوستی بدهد و از طرف دیگر، آن کشور را به شدت تهدید می‌کند. این تناقض‌های رفتاری نه تنها اعتماد به نفس دیپلماتیک ایالات متحده را تضعیف می‌کند، بلکه هم‌زمان مخاطره‌هایی را نیز به دنبال دارد.

در نهایت، به نظر می‌رسد ترامپ با این سخنان در تلاش است تا دوگانه‌ای از تهدید و گفت‌وگو بسازد که در دنیای سیاست و دیپلماسی، خیلی هم کارساز به نظر نمی‌رسد. برای ایجاد صلح پایدار و روابط سازنده با ایران، باید گفت‌وگوهایی مبتنی بر احترام متقابل، صداقت و شفافیت انجام شود، نه آنکه از تاکتیک‌های دوگانه و متناقض استفاده شود که فقط فضایی بی‌اعتمادی را تقویت می‌کند. ترامپ اما به عنوان یک شخصیت غیرقابل پیش‌بینی، همیشه‌نواخته‌است.سیاست‌هایش را به‌گونه‌ای پیش ببرد که نتیجه‌گیری دقیق از آن‌ها دشوار باشد. شاید به همین دلیل است که رویکردهای او هرچند در ظاهر ممکن است منطقی به نظر برسند، در عمل کمتر می‌توانند به موفقیت‌های واقعی منجر شوند.

خبر

توضیح شهباز شریف درباره شرکت در نشست شرم‌الشیخ

نخست وزیر پاکستان در خاتمه حضورش در اجلاس صلح غزه در شرم‌الشیخ مصر تأکید کرد تشکیل کشور فلسطین «قوی و پایدار» با مرزهای قبل از سال ۱۹۶۷ محور سنگ بنای سیاست اسلام آباد در قبال غرب آسیاست.

به گزارش ایسنا، «شهباز شریف» نخست وزیر پاکستان روز سه‌شنبه و در توتیتی که در خاتمه حضورش در اجلاس صلح غزه در شرم‌الشیخ مصر منتشر کرد نوشت: «در حالی که پس از اجلاس صلح غزه در شرم‌الشیخ، سوار هواپیمای می‌شوم تا به خانه برگردم، می‌خواهم برخی از اندیشه‌های خود را در مورد ماهیت بالقوه تحول‌آفرین آنچه اتفاق افتاد و دلیل مشارکت عمیق پاکستان در آن، با شما در میان بگذارم.»

شریف در ادامه این مطلب بیان داشت: «مهم‌ترین اولویت برای پاکستان، توقف فوری کارزار نسل‌کشی تحمیل شده بر غزه بود. این اولویت، همراه با دیگر کشورهای برادر، به طور مداوم بیان و تأکید شد. قدرتی ما از ترامپ، رئیس جمهور آمریکا به خاطر وعده او مبنی بر توقف آن و عمل کردن به این وعده است. ما همچنان تحسین خود را از سهم بی‌نظیر رئیس‌جمهور ترامپ در برقراری صلح ابراز می‌کنیم. خدمت وزیر پاکستان با تأکید بر تداوم حمایت رسمی کشورش از آرمان فلسطین گفت: «آزادی، عزت و رفاه مردم فلسطین همچنان دغدغه اصلی پاکستان است. ان‌شاءالله، تأسیس یک کشور فلسطینی قوی و پایدار با مرزهای پیش از ۱۹۶۷ و قدس شریف به عنوان پایتخت آن، همچنان سنگ بنای سیاست خاورمیانه‌ای پاکستان است و چنین نیز خواهد ماند.»

تغییر لحن سخنگوی دولت؛از وعده‌ی «به‌زودی» تا بیان «مواضع کلی»

صدای دولت پزشکیان «محافظه‌کار» شده‌است؟

نشست‌های خبری سخنگوی دولت هنوز برگزار می‌شود، اما جنس پاسخ‌ها دیگر مثل قبل نیست. مهاجرانی حالا کمتر از جزئیات کارگروه‌ها و جلسات می‌گویند. دیگر خبری از «به زودی»ها نیست. به جای توضیح درباره روندها، بیشتر از مواضع کلی سخن می‌گویند؛ اما خالی از جزئیات و وعده‌های زمان‌دار.

طبیعی تداوم فشارها و محدودیت‌ها باشد؛ وقتی سخنگو می‌بیند هر جمله‌اش ممکن است بازتابی فراتر از نیت اصلی‌اش پیدا کند، ترجیح می‌دهد کمتر بگوید و محتاط‌تر پیش برود. در نهایت، آنچه در ظاهر تغییر کرده، فقط نحوه‌ی سخن گفتن یک فرد نیست. بلکه نشانه‌ای از تحول در نقش و جایگاه سخنگویی در ساختار دولت است. روزگاری سخنگو نقش میانجی میان مردم و دولت را ایفا می‌کرد؛ کسی که هم صدای دولت بود، هم گوش جامعه. اما در ساختار کنونی، این نقش بیشتر به تریبون رسمی شباهت دارد تا میانجی.

با همه‌ی این‌ها، هنوز می‌توان گفت مهاجرانی از معدود چهره‌هایی است که تلاش کرده تعامل با رسانه‌ها را حفظ کند و از مسیر پاسخ‌گویی، اعتماد عمومی را تا حدی نگه دارد. اما وقتی ابزار و اختیار کافی برای پاسخ دقیق وجود نداشته باشد، حتی صادق‌ترین سخنگو هم در دام تکرار جملات کلی گرفتار می‌شود.

خبرنگاران همچنان می‌پرسند، و پاسخ‌ها همچنان آرام، محافظه‌کارانه‌اند. اما آن «به زودی»هایی که روزی خبر سخنگو هم در دام تکرار جملات کلی گرفتار می‌شود، نشست‌های خبری او همچنان برگزار می‌شود، خبرنگاران همچنان می‌پرسند، و پاسخ‌ها همچنان آرام، محافظه‌کارانه‌اند. اما آن «به زودی»هایی که روزی خبر سخنگو هم در دام تکرار جملات کلی گرفتار می‌شود، نشست‌های خبری او همچنان برگزار می‌شود، خبرنگاران همچنان می‌پرسند، و پاسخ‌ها همچنان آرام، محافظه‌کارانه‌اند. اما آن «به زودی»هایی که روزی خبر

نشانه‌ای از زمان، مسیر یا نتیجه. همان فرمول تکراری: «دولت بر وقایع ملی تأکید دارد»، «دولت رفع تحریم‌ها را ضروری می‌داند»، «تصمیمات دولت مبتنی بر نظرات کارشناسی است.» عباراتی درست، اما بدون نشانه‌ای از زمان، مسیر یا نتیجه.

اگر در ماه‌های نخست، سخنگو می‌کوشید با لحن امیدبخش، نوعی ارتباط احساسی و اعتمادآفرین با افکار عمومی بسازد، حالا بیشتر در قالب زبان رسمی و محافظه‌کارانه صحبت می‌کند. شاید این نتیجه‌ی

فیلترینگ هنوز فعال است؟» یا «آیا زمان مشخصی برای بازگشایی پلتفرم‌ها تعیین شده؟». مهاجرانی با آرامش پاسخ می‌دهد: «موضع دولت روشن است؛ ما با فیلترینگ موافق نیستیم. دولت به دنبال دسترسی آزادتر مردم به اینترنت است.» همین. نه تأیید، نه تکذیب، نه وعده.

چنین پاسخی برای افکار عمومی، معنایی دوگانه دارد. از یک‌سو، نشان می‌دهد که دولت هنوز بر موضع خود ایستاده است؛ اما از سوی دیگر، فقدان هر نشانه‌ای از «اقدام در جریان» این برداشت را تقویت می‌کند که تصمیم نهایی دیگر در اختیار دولت نیست. در واقع، مهاجرانی حالا نه از پشت صحنه می‌گویند که می‌کند که تصمیم نهایی دیگر در اختیار دولت نیست، بلکه می‌گویند که هنوز زمان ترجیح داده که در محدودی طرح‌ها، لحنش محافظه‌کارانه بود، محافظه‌کارانه‌تر شده؛ گویی به مرور زمان ترجیح داده که در محدودی رسمی بماند، بی‌آنکه وعده‌ای بدهد یا امیدی خلق کند

که تحقیقش در اختیار او و دولت نباشد. نمونه آن چند هفته تا پایان سال ۱۴۰۳ بود که نسبت به رفع فیلترینگ از تلگرام و یوتیوب ابراز امیدواری کرد و جامعه نسبت به این اتفاق امیدوار شد؛ اما سال تمام شد و امیدها ناامید شدند و بعد از آن مهاجرانی ترجیح داد جنس سخن گفتن را تغییر دهد.

تغییر لحنی که بازتابی از واقعیتی بزرگ‌تر در ساختار سیاست‌گذاری است

این تغییر لحن فقط مربوط به یک فرد نیست، بلکه بازتابی از واقعیتی بزرگ‌تر در ساختار سیاست‌گذاری است؛ جایی که مرز میان «تصمیم دولت» و «اختیارات دولت» گاهی روشن نیست. وقتی تصمیم نهایی در دست نهادهای متعدد است، سخنگو هم به ناچار در

محدودهای از کلی‌گویی و احتیاط حرکت می‌کند. در نشست‌های اخیر، حتی وقتی خبرنگاران اصرار دارند تا از جزئیات بپرسند، مثلاً اینکه «آیا کارگروه رفع و

در ماه‌های ابتدایی، دولت واقعاً به دنبال یافتن راه‌حلی برای موضوعاتی چون فیلترینگ یا حجاب از مسیر گفت‌وگو کارشناسی بود؛ اما در عمل، یا به نتیجه‌ای نرسید، یا با موانعی فراتر از حیطه‌ی اختیاراتش روبه‌رو شد. در چنین شرایطی، سخنگو هم طبیعتاً نمی‌تواند از «جلسه و کارگروه و تصمیم قریب‌الوقوع» سخن بگوید،

چون اساساً فرآیند متوقف یا کند شده است. اما با زوایای دیگر، می‌توان گفت مهاجرانی حالا بیش از گذشته به چارچوب گفتار رسمی دولت پایبند است.

او دیگر نه از پشت صحنه‌ها می‌گوید، نه از جزئیات طرح‌ها، لحنش محافظه‌کارانه بود، محافظه‌کارانه‌تر می‌گویی. دیگر خبری از «به زودی»ها نیست. به جای توضیح درباره روندها، بیشتر از بصورت کلی سخن می‌گویند؛اما خالی از جزئیات وعده‌های زمان‌دار. این تغییر لحن، آرام و تدریجی اتفاق افتاده است. ابتدا در چند نشست فقط اشاره‌های کوتاه به جلسات کارشناسی حذف شد. بعد از مدتی دیگر همان عبارت‌ها هم تکرار نشد. حالا، وقتی درباره فیلترینگ از او سؤال می‌شود، پاسخ روشن و خلاصه و البته قابل پیش بینی است: «دولت مخالف فیلترینگ است.» جمله‌ای که از یک‌سو حاکی از موضع مشخص دولت است، اما از سوی دیگر، هیچ افقی از اقدام یا تغییر را پیش روی مخاطب نمی‌گذارد.

تغییر از «منتقل‌کننده‌ی امید» به «بیان‌کننده‌ی موضع رسمی»

در واقع، مهاجرانی از نقش «منتقل‌کننده‌ی امید» به نقش «بیان‌کننده‌ی موضع رسمی» رسیده است. در ماه‌های نخست، سعی می‌کرد میان دولت و مردم، میان تصمیم‌گیران و منتقدان، پلی از امید و شفافیت بسازد. اما حالا، به‌نظر می‌رسد سخنانش صرفاً در تبیین مواضع خلاصه شده است.

این تغییر را می‌توان از چند زاویه تحلیل کرد. نخست، از زاویه‌ی فرآیند تصمیم‌سازی در دولت. شاید

بازنگری در سیاست‌های محدودکننده فضای مجازی دارد و گفت‌وگو با کارشناسان به تصمیمی تازه منتهی خواهد شد.

اما با گذشت چند ماه، این لحن کم‌کم تغییر کرد. نشست‌های خبری سخنگوی دولت هنوز برگزار می‌شود، اما جنس پاسخ‌ها دیگر مثل قبل نیست. مهاجرانی حالا کمتر از جزئیات کارگروه‌ها و جلسات می‌گویند. دیگر خبری از «به زودی»ها نیست. به جای توضیح درباره روندها، بیشتر از بصورت کلی سخن می‌گویند؛اما خالی از جزئیات وعده‌های زمان‌دار.

این تغییر لحن، آرام و تدریجی اتفاق افتاده است. ابتدا در چند نشست فقط اشاره‌های کوتاه به جلسات کارشناسی حذف شد. بعد از مدتی دیگر همان عبارت‌ها هم تکرار نشد. حالا، وقتی درباره فیلترینگ از او سؤال می‌شود، پاسخ روشن و خلاصه و البته قابل پیش بینی است: «دولت مخالف فیلترینگ است.» جمله‌ای که از یک‌سو حاکی از موضع مشخص دولت است، اما از سوی دیگر، هیچ افقی از اقدام یا تغییر را پیش روی مخاطب نمی‌گذارد.

تغییر از «منتقل‌کننده‌ی امید» به «بیان‌کننده‌ی موضع رسمی»

در واقع، مهاجرانی از نقش «منتقل‌کننده‌ی امید» به نقش «بیان‌کننده‌ی موضع رسمی» رسیده است. در ماه‌های نخست، سعی می‌کرد میان دولت و مردم، میان تصمیم‌گیران و منتقدان، پلی از امید و شفافیت بسازد. اما حالا، به‌نظر می‌رسد سخنانش صرفاً در تبیین مواضع خلاصه شده است.

این تغییر را می‌توان از چند زاویه تحلیل کرد. نخست، از زاویه‌ی فرآیند تصمیم‌سازی در دولت. شاید

پاسخ صدا و سیما به کی گزارش

صدا و سیما در پاسخ به گزارشی که در روزنامه ابتکار منتشر شد جوابیه ای نوشت. هرچند این گزارش به نقل از سایت خبری تحلیلی رویداد۲۴ نقل شده بود، اما در ادامه جوابیه صدا و سیما به این گزارش را می خوانید.

در پاسخ به یادداشت روزنامه محترم ابتکار با عنوان «چگونه دوباره انحصار به صدا و سیما بازگشت؟» مورخ (۱۴۰۴/۰۷/۲۱، روابط عمومی سازمان صدا و سیما/ی جمهوری اسلامی ایران ارائه توضیحات زیر را جهت تنویر افکار عمومی و تبیین دقیق رویکردهای دوره تحول رسانه ملی ضروری می‌دانم.

از خطای فاحش تاریخی تا تحریف عاامدانه معنا

یادداشت مذکور، که ظاهراً با هدف نقد سیاست‌های رسانه ملی به نگارش درآمده، متأسفانه بر دو پایه سست و غیرقابل دفاع بنا شده است: یک خطای فاحش تاریخی و یک تحریف آشکار مفهومی. این متن، نمونه‌ای قابل تأمل از چگونگی قربانی شدن حقیقت در مسلخ پیش‌داوری‌های سیاسی و شتاب‌زدگی رسانه‌ای است.

۱.بنای استدلال بر پایه اطلاعات غلط

پیش از هر چیز، لازم است یک اشتباه بنیادین در متن روزنامه ابتکار تصحیح شود که اعتبار کل تحلیل را زیر سؤال می‌برد. نویسنده محترم با اشاره به افشاگری ادعایی یک مجری سابق پیرامون جهت‌گیری سازمان در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۴۰۰، این موضوع را مستقیماً به عملکرد دوره مدیریتی آقای پیمان جلیلی و آقای وحید جلیلی نسبت می‌دهد. این در حالی است که هر ناظر منصفی اگره است که دوره تحول و استقرار تیم مدیریتی جدید در سازمان صدا و سیما از مهرماه ۱۴۰۰، یعنی ماه‌ها پس از برگزاری انتخابات مذکور، آغاز شده است. چگونه می‌توان عملکرد یک تیم مدیریتی را بر اساس رویداد ادعایی که مطلقاً در حوزه مسئولیت و زمانه مدیریت آن نبوده، به نقد کشید؟

ملی‌گرایی برای رسانه ملی یک تاکتیک برای عبور از بحران نیست

آینه هزار صدای «جمهوری» می‌داند؛ جمهوریتی که در اشک پیرمردی در وداع با سردار دل‌ها، در فریاد شادی جوانی برای پیروزی قهرمان کشتی، و در نقد کارشناسی یک استاد دانشگاه معنا می‌یابد.

۳. ملی گرایی راهبردی، نه تاکتیکی

نویسنده، رویکرد ملی رسانه ملی را «کوتاه‌مدت» و «گذرا» خوانده است. این در حالی است که دوره تحول سازمان، گواه یک راهبرد دائمی برای تقویت هویت ایرانی-اسلامی و انسجام ملی است. پرداختن به مفاهیم ملی، پوشش فراگیر رویدادهای وحدت‌بخش، ساخت سرودها و برنامه‌هایی که به پدیده‌های اجتماعی فراگیر بدل شدند و بازتاب دادن تنوع فرهنگی و قومی ایران، همگی در راستای همین راهبرد تعریف می‌شوند. ملی‌گرایی برای رسانه ملی یک تاکتیک برای عبور از بحران نیست، بلکه فلسفه وجودی آن در جامعه‌ای است که کثرت را در عین وحدت به رسمیت می‌شناسد.

سخن پایانی در عصر شاب و جنگ روایت‌ها، وظیفه رسانه ملی دوچندان است؛ نه فقط انتقال اطلاعات، بلکه پاسداری از تمامیت معنا. ماجرای اخیر به خوبی نشان داد که چگونه می‌توان با یک برش و یک افزودنی کوچک، روح یک کلام را که دعوت به همدلی است، به ابزاری برای تفرقه بدل کرد.

سازمان صدا و سیما ضمن تأکید بر لزوم نقد متصفانه به عنوان چراغ راه اصلاح، از تمام اصحاب رسانه دعوت می‌کند تا در این کارزار پیچیده، جانب حقیقت را نگاه دارند و از افتادن در دام روایت‌های قطعیه‌شده و تحریف‌شده بپرهیزند. رسانه ملی خود را متعهد به بازتاب چهره کامل و چندلایه ملت ایران می‌داند؛ ملتی که هویتش در گرو عشق به این خاک و تاریخ آن تعریف می‌شود، نه در چارچوب‌های تنگ سیاسی و جناحی.

روابط عمومی رسانه ملی

پزشکیان:

در عموم موارد، مقصر مشکلات مردم تصمیم‌گیران هستند

باید در عمل و رفتار انسان تجلی پیدا کند؛ می‌گویند اگر عبادتی در نماز را به شکل خاصی ادا نکنیم، نماز مشکل دارد، در حالی که وقتی ظلم می‌کنیم، کل نمازمان باطل است. رعایت انصاف و پرهیز از ظلم، نه صرفاً در گفتار و رفتار، بلکه در صحت اعمال دینی مانند نماز، شرط لازم برای پایبندی به اصول عدالت و سلامت اخلاقی فرد است.

رئیس جمهور همچنین با اشاره به اهمیت پایبندی به اصول دینی خاطرنشان کرد: اجرای عدالت نیازمند همکاری، همدلی، باور و اعتقاد است و افراد نباید تحت تأثیر هوای نفس یا شخصیت از مسیر صحیح عدل منحرف شوند. پزشکیان با استناد به آیات قرآن و تعالیم حضرت علی(ع) در نهج البلاغه، تأکید کرد: انسان باید همواره پیرو کتاب و سنت باشد و هوای نفس خود را کنترل کند تا از ضلالت و ناعدالتی در جامعه جلوگیری شود. هرگونه رفتار غیرعادلانه، حتی اگر در ظاهر کوچک باشد، نتیجه‌ای جز انحراف از مسیر درست و باطل شدن اعمال نخواهدداشت.

رئیس جمهور در ادامه سخنانش، با تأکید بر اهمیت اصول بنیادین عدالت گفت: رعایت انصاف و برخورد منصفانه با همه اقشار جامعه، چه افراد مورد پذیرش و چه مخالفان، اساس تحقق عدالت است. در عموم موارد، مقصر مشکلات مردم، تصمیم‌گیران هستند و بی‌توجهی به این اصول باعث شکل‌گیری نارضایتی و کاهش اعتماد عمومی می‌شود. اقامه عدل در جامعه، نور چشم حاکمان و مردم است و آزادی، ارتباطات، برادری و انصاف را در بر می‌گیرد.

پزشکیان در ادامه بر اهمیت اجرای عدالت در مکانیسم‌های پرداخت و پاداش

سیاست روز

خبر

قائم‌پناه:

گزینش نباید به ابزار ایجاد خوف در میان جوانان تبدیل شود

رئیس هیئت عالی گزینش کشور با بیان این‌که «دولت جای توانمندان و دانایان است»، گفت: هیچ سیاست، بخشنامه و سلیقه‌ای نباید این قاعده را برهم بزند و اگر در گزینش به‌جای معیار شایستگی، ملاحظات شخصی و محدودکننده را بنشانیم، دولت را کوچک نکرده‌ایم، ایران را کوچک کرده‌ایم.

به گزارش ایسنا، محمدجعفر قائم‌پناه در گردهمایی هیئت‌های مرکزی گزینش با بیان این‌که «گزینش در جمهوری اسلامی نه فقط یک سازوکار اداری که تبلور اخلاق، عدالت و امانت در مدیریت سرمایه انسانی کشور است»، اظهار کرد: هر تصمیم هیئت‌های گزینش نه فقط درباره یک فرد، بلکه درباره اعتماد مردم به ادامه عدالت اداری کشور است. رئیس هیئت عالی گزینش کشور اظهار کرد: در نگاه امام راحل گزینش باید بر پایه عدالت و پرهیز از تبعیض باشد. رهبری انقلاب نیز در سیاست‌های کلی نظام اداری تأکید کردند.شایسته‌گزینی باید اصل حاکم به‌عنوان همه انتصابات و به‌کارگیری‌ها باشد. وی ادامه داد: در دولت وقایع ملی، نگاه ما به گزینش، تنگ‌نظرانه و حذف‌گرایانه نیست، بلکه توانمندساز، امیدآفرین و امیدساز، به‌ویژه در نسل جوان است. ما باید با اقدامات شایسته، سایه نومی‌د را از ذهن جوانان امروز کنار بزنیم. باور داریم منابع انسانی سرمایه اصلی توسعه ملی هستند. هرگاه گزینش بر شایستگی، عدالت و تقوا استوار باشد، ایران‌مان پیشرفت کرده و هرگاه معیارها با حب و بغض‌های جناحی و سلیقه‌ای آلوده شود، نهاد دولت تضعیف شده است.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با تأکید بر این‌که «دولت جای توانمندان و دانایان است»، ادامه داد: هیچ سیاست، بخشنامه و سلیقه‌ای نباید این قاعده را برهم بزند. اگر در گزینش به‌جای معیار شایستگی، ملاحظات شخصی و محدودکننده را بنشانیم، در واقع دولت را کوچک نکرده‌ایم، بلکه ایران را کوچک کرده‌ایم. ایران بزرگ را نباید کوچک بشماریم. دکتر پزشکیان همواره بر عمل در مدار تقوا به‌معنای حرکت بدون خطا تأکید دارد.

قائم‌پناه با اشاره به این‌که «تقوا و شایسته‌گزینی دو بال اصلی پیشرفت نظام اداری و سیاسی ایران است»، گفت: هرگاه این اصول نادیده گرفته شوند، اعتماد عمومی و کارآمدی دولت آسیب خواهد دید. ما باید در گزینش به‌جای نگاه محدود و فردی، نگاه ملی و عدالت‌محور داشته باشیم تا ایران همواره در مسیر رشد و تعالی گام بردارد.

وی با بیان این‌که «گزینش بر مدار تقوا یعنی پرهیز از داوری شبانه‌به‌شب انسان‌ها و تمرکز بر توان، صداقت و صلاحیت علمی و حرفه‌ای آنان»، یادآور شد: توجه کنیم چه کسی می‌تواند برای کشور مفید باشد، نه آن‌که چه کسی افکار و منشش به ما نزدیک‌تر است. نظام گزینش، حافظ عدالت و امید در بدنه اداری کشور است. باید در عمل نشان دهیم گزینش نه به معنی حذف که به معنی گردین‌بهترین‌هاست.

رئیس هیئت عالی گزینش کشور افزود: گزینش نباید به ابزاری برای ایجاد خوف در میان نیروهای انسانی و جوانان این مرز و بوم تبدیل شود، بلکه باید الگویی از عدالت و انصاف در میان کارکنان باشد. هر هیئت گزینش در حکم آیینۀ عدالت نظام است که در شفاف و بدون عوجاج باشد، مهم‌ترین تئمرهای احیای امید و اعتماد عمومی در جامعه است.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری ادامه داد: در مسیر اجرای این راهبرد خطیر، گاهی داوری‌ها سخت و فشارها زیاد است؛ گزینشگران به یک معنا، معماران تحول منابع انسانی در کشورند. پیش‌نیاز تحول در مدیریت سرمایه انسانی، تحول در نظام و سازمان گزینش است. قائم‌پناه هم‌چنین با بیان این‌که «انسان‌ها ممکن است خطا کنند اما خطای آنان را بزرگ نکنید»، تأکید کرد: با مهریانی، صبوری و دقت از خطاهای کوچک انسان‌ها، به خصوص دختران و پسران جوان ایران، درگیریم. در گزینش باید عدالت را معیار کنیم و امید را در مسیر به‌کارگیری نیروی انسانی زنده نگه داریم. ما باید کاری کنیم گزینش نه مانع پیشرفت، بلکه سکوی پرتاب نیروهای شایسته بر مدار خدمت شود. باور کنیم هر انسان توانمند، سرمایه‌ای برای جمهوری اسلامی است.

تأکید کرد و اظهار داشت: پرداخت‌ها نباید بر اساس برابری صرف، بلکه باید متناسب با عملکرد افراد باشد. یکی از چالش‌های موجود در کشور، پرداخت برابر به کسانی است که کار کرده و کسانی که کار نکرده‌اند؛ این امر خود مصداق بی‌عدالتی و ظلم است و موجب کاهش انگیزه افراد کارآمد و تشویق افراد غیرمتعهد می‌شود.

رئیس جمهور با اشاره به محدودیت‌ها و ناترازی‌های منابع کشور، به ضرورت مدیریت صحیح مصرف آب، برق، گاز و منابع طبیعی پرداخت و گفت: توسعه بدون رعایت عدالت با طبیعت و منابع، عواقب زیست‌محیطی و اجتماعی به دنبال دارد. بی‌عدالتی در بهره‌برداری از منابع طبیعی باعث آسیب به زمین و جامعه می‌شود و انسان باید در تعامل با طبیعت انصاف را رعایت کند تا آینده کشور و نسل‌های بعدی تضمین شود.

پزشکیان همچنین عدالت را اصل بنیادی فرهنگ و باور انسانی دانست و تصریح کرد: تمام امامان و شخصیت‌های دینی برای عدالت تلاش کرده‌اند و ریشه هرگونه توسعه و پیشرفت پایدار، رعایت این اصول است.

رئیس جمهور با بیان اینکه با همکاری، همدلی و انسجام، می‌توان بحران‌ها را پشت سر گذاشت و عدالت را به صورت عملی در جامعه پیاده کرد، در پایان سخنان خود از همگان خواست که دانش و توان خود را برای خدمت به کشور به کار گیرند و اظهار داشت: کسی که می‌داند و می‌تواند، باید وارد عمل شود تا از این بحران‌ها عبور کنیم و کیفیت عبور موفق ما از این بحران‌ها بر اساس میزان اجرای عدالت تحقق خواهد یافت.

رئیس جمهور با تأکید بر اینکه عدالت باید در همه عرصه‌ها به‌صورت عملی و ملموس تحقق یابد، گفت: عدالت باید در عمل و رفتار انسان تجلی پیدا کند؛ می‌گویند اگر عبادتی در نماز را به شکل خاصی ادا نکنیم، نماز مشکل دارد، در حالی که وقتی ظلم می‌کنیم، کل نمازمان باطل است.

به گزارش ایسنا، مسعود پزشکیان، در همایش «در مسیر عدالت؛ عدالت شغلی، توازن منطقه‌ای» که امروز - ۲۲ مهر ۱۴۰۴ - در سالن همایش‌های وزارت تعاون،